31985R2220

UREDBA KOMISIJE (EGS) št. 2220/85
z dne 22. julija 1985
o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema varščin za kmetijske proizvode

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2727/75 z dne 29. oktobra 1975 o skupni ureditvi trga za žita ([1]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1018/84 ([2]), in zlasti členov 7(5), 8(4), 12(2), 15(3) in (5) ter 16(6) Uredbe ter ustreznih določb drugih uredb o skupni ureditvi trga za kmetijske proizvode in drugih določb v uredbah o skupnih ureditvah trga, ki predvidevajo varščino, uporabljenih v praksi,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 525/77 z dne 14. marca 1977 o uvedbi sistema pomoči za proizvodnjo ananasa v konzervah ([3]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1699/85 ([4]), in zlasti člena 8 Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 1079/77 z dne 17. maja 1977 o dajatvi iz naslova soodgovornosti in o ukrepih za širitev trgov mleka in mlečnih izdelkov ([5]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1302/85 ([6]), in zlasti člena 3 Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2169/81 z dne 27. julija 1981 o določitvi splošnih pravil za sistem pomoči za bombaž ([7]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1462 /84 ([8]), in zlasti člena 5(3) Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 1431/82 z dne 18. maja 1982 o posebnih ukrepih za grah, bob in sladko lupino ([9]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1485/85 ([10]), in zlasti člena 3(5) Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 1677/85 z dne 11. junija 1985 o denarnih odškodninah v kmetijstvu ([11]) in zlasti člena 12 Uredbe,

ker številne določbe v kmetijskih uredbah Skupnosti zahtevajo varščino, da se zagotovi plačilo zapadlega zneska, če obveznost ni izpolnjena; ker se po izkušnjah ta zahteva v praksi razlaga zelo različno; ker je treba to zahtevo natančneje določiti, da bi se izognili neenakim konkurenčnim pogojem;

ker je treba določiti zlasti obliko varščine;

ker številne določbe v kmetijskih uredbah Skupnosti določajo, da se dana varščina zaseže, če je kršena katera od zajamčenih obveznosti, ne da bi pri tem razlikovali med kršitvami primarnih in sekundarnih ali podrejenih obveznosti; ker je v korist pravičnosti, da se razlikuje med posledicami kršitve primarne obveznosti in posledicami kršitve sekundarne ali podrejene obveznosti; ker je treba zlasti zagotoviti, kjer je to dovoljeno, da se zaseže samo del varščine, ko je primarna obveznost dejansko izpolnjena, vendar je končni rok za izpolnitev zelo malo prekoračen, ali pa ko ni izpolnjena sekundarna ali podrejena obveznost;

ker ne bi smeli razlikovati med posledicami neizpolnitve obveznosti glede na to, ali je bilo prejeto predplačilo ali ne; ker torej varščine, dane za predplačila, določajo posebna pravila;

ker so lahko stroški za položitev varščine, ki jih imata stranka, ki daje varščino, in pristojni organ, nesorazmerni z zneskom, katerega plačilo varščina jamči, če je ta znesek pod določenim limitom; ker morajo imeti pristojni organi zato pravico, da odstopijo od zahteve za varščino, če je ta znesek pod določenim limitom; ker bi moral biti potem pristojni organ pooblaščen, da odstopi od zahteve za varščino, kjer je zaradi narave pogodbene stranke, ki bi morala izpolniti to zahtevo, to nepotrebno;

ker bi moral imeti pristojni organ pravico zavrniti ponujeno varščino, če meni, da je nezadovoljiva;

([1]) UL L 281, 1.11.1975, str. 1.
([2]) UL L 107, 19.4.1984, str. 1.
([3]) UL L 73, 21.3.1977, str. 46.
([4]) UL L 163, 22.6.1985, str. 12.
([5]) UL L 131, 26.5.1977, str. 6.
([6]) UL L 137, 27.5.1985, str. 9.
([7]) UL L 211, 31.7.1981, str. 2.
([8]) UL L 142, 29.5.1984, str. 1.
([9]) UL L 162, 12.6.1982, str. 28.
([10]) UL L 151, 10.6.1985, str. 7.
([11]) UL L 164, 24.6.1985, str. 6.

ker bi bilo treba določiti rok za predložitev dokazov, potrebnih za sprostitev zavarovanega zneska, če tak rok ni določen drugje;

ker bi bilo treba v zvezi z reprezentativnim tečajem, ki naj se uporablja za preračunavanje zavarovanega zneska, izraženega v ekujih, v nacionalno valuto, določiti odločilno dejstvo iz člena 5 Uredbe Sveta (EGS) št. 1676/85 z dne 11. junija 1985 o vrednosti obračunske enote in menjalnih tečajev za uporabo v skupni kmetijski politiki [1];

ker bi bilo treba določiti postopek, ki sledi zasegu varščine;

ker bi morala biti Komisija usposobljena, da spremlja izvajanje določb o varščinah;

ker ta uredba določa pravila, ki naj se uporabljajo na splošno v vseh sektorjih in za vse proizvode, razen če zakonodaja Skupnosti za določen sektor ne določi drugačnih pravil; ker bodo posebna pravila, določena za vsak sektor, veljala do takrat, ko bodo razveljavljena ali spremenjena;

ker so ukrepi, predvideni s to uredbo, v skladu z mnenji vseh pristojnih upravljalnih odborov,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

Področje uporabe uredbe

Člen 1

Ta uredba določa pravila o varščini, potrebna v skladu z naslednjimi uredbami ali katerimi drugimi izvedbenimi uredbami, razen če so v skladu s tistimi uredbami določena drugačna pravila:

(a) uredbe, ki določajo skupne ureditve trga za določene kmetijske proizvode:

— Uredba št. 136/66/EGS (olja in maščobe) [2],

— Uredba (EGS) št. 804/68 (mleko in mlečni izdelki) [3],

— Uredba (EGS) št. 805/68 (goveje in telečje meso) [4],

— Uredba (EGS) št. 727/70 (surovi tobak) [5],

— Uredba (EGS) št. 2358/71 (seme) [6],

— Uredba (EGS) št. 1035/72 (sadje in zelenjava) [7],

— Uredba (EGS) št. 2727/75 (žita),

— Uredba (EGS) št. 2759/75 (prašičje meso) [8],

— Uredba (EGS) št. 2771/75 (jajca) [9],

— Uredba (EGS) št. 2777/75 (piščančje meso) [10],

— Uredba (EGS) št. 1418/76 (riž) [11],

— Uredba (EGS) št. 516/77 (predelano sadje in zelenjava) [12],

— Uredba (EGS) št. 1117/78 (suha krma) [13],

— Uredba (EGS) št. 337/79 (vino) [14],

— Uredba (EGS) št. 1837/80 (ovčje in kozje meso) [15],

— Uredba (EGS) št. 1785/81 (sladkor) [16],

— Uredba (EGS) št. 3796/81(ribiški proizvodi) [17];

(b) Uredba (EGS) št. 525/77 (ananas v konzervah);

(c) Uredba (EGS) št. 1079/77 (dajatev iz naslova soodgovornosti);

(d) sistem pomoči za bombaž, kakor je določeno v Uredbi (EGS) št. 2169/81;

(e) posebni ukrepi za grah, bob in sladko lupino, kakor je določeno v Uredbi (EGS) št. 1431/82;

(f) Uredba (EGS) št. 1677/85 o kmetijsko-monetarnih ukrepih.

Člen 2

Ta uredba se ne uporablja za instrumente zavarovanja, dane za zagotovitev plačila uvoznih in izvoznih dajatev iz členov 1 in 10 Direktive Sveta 79/623/EGS [18].

[1] UL L 164, 24.6.1985, str. 1.
[2] UL L 172, 30.9.1966, str. 3025.
[3] UL L 148, 28.6.1968, str. 13.
[4] UL L 148, 28.6.1968, str. 24.
[5] UL L 94, 28.4.1970, str. 1.
[6] UL L 246, 5.11.1971, str. 1.
[7] UL L 118, 20.5.1972, str. 1.
[8] UL L 282, 1.11.1975, str. 1.
[9] UL L 282, 1.11.1975, str. 49.
[10] UL L 282, 1.11.1975, str. 77.
[11] UL L 166, 25.6.1976, str. 1.
[12] UL L 73, 21.3.1977, str. 1.
[13] UL L 142, 30.5.1978, str. 2.
[14] UL L 54, 5.3.1979, str. 1.
[15] UL L 183, 16.7.1980, str. 1.
[16] UL L 177, 1.7.1981, str. 4.
[17] UL L 379, 31.12.1981, str. 1.
[18] UL L 179, 17.7.1979, str. 31.

Člen 3

V tej uredbi:

(a) pomeni „varščina“ zagotovilo, da bo plačan ali zasežen znesek v korist pristojnega organa, če ne bo izpolnjena določena obveznost.

Ta uredba se uporablja v vseh primerih, v katerih uredbe iz člena 1 določajo varščino, usklajeno s to opredelitvijo, ne glede na to, ali se uporablja izraz „varščina“ ali ne;

(b) pomeni „globalna varščina“ varščino, ki se da pristojnemu organu in s katero se zagotovi izpolnitev več kakor ene obveznosti;

(c) pomeni „obveznost“ zahtevo ali skupek zahtev, določenih v uredbi, da se izvede ali opusti izpolnitev dejanja;

(d) je „pristojni organ“ organ, pooblaščen, da sprejme varščino, ali ki odloča v skladu z ustrezno uredbo o tem, ali je treba varščino sprostiti ali zaseči.

NASLOV II

Zahteva za varščino

Člen 4

Varščino daje stranka ali v imenu stranke, ki je odgovorna za plačilo zapadlega zneska, če neka obveznost ni izpolnjena.

Člen 5

1. Pristojni organ lahko odstopi od zahteve za varščino, če je vrednost zavarovanega zneska nižja od 100 ekujev.

2. Če se uporablja odstavek 1, mora zadevna stranka pisno zagotoviti plačilo zneska, enakega tistemu, ki bi ga morala plačati, če bi dala varščino in bi bila ta varščina naknadno delno ali v celoti zasežena.

3. Ta člen se ne uporablja v primerih, v katerih velja varščina za uvozno ali izvozno dovoljenje ali potrdilo o vnaprejšnji določitvi.

Člen 6

Pristojni organ lahko odstopi od zahteve za varščino, kadar je stranka, ki mora izpolniti obveznost:

(a) javni organ, ki je odgovoren za izvajanje nalog javne uprave, ali

(b) zasebni organ, ki izvaja take naloge pod državnim nadzorom.

Člen 7

1. Varščina za znesek, določen v ekujih, se preračuna v nacionalno valuto z uporabo naslednjih reprezentativnih tečajev:

(a) varščine v zvezi s predplačili: isti tečaj, kakor je bil uporabljen pri izračunu predplačila;

(b) varščine v zvezi s ponudbami za javne razpise, vložene v okviru razpisnega postopka Skupnosti: tečaj, ki je veljal zadnji dan za prijavo na razpis;

(c) vse druge varščine: tečaj, ki velja na dan, ko začne veljati varščina.

2. Kadar se da globalna varščina, se za določeno dejanje uporablja tečaj, ki bi veljal na dan, ko bi začela veljati varščina, če ne bi bila dana globalna varščina.

NASLOV III

Oblika varščin

Člen 8

1. Varščina se lahko da:

(a) z gotovinskim pologom, kakor je določeno v členih 13 in 14, in/ali

(b) s porokom, kakor je določeno v členu 16(1).

2. Pristojni organ presoja o tem, ali bo varščina dana:

(a) s hipoteko, in/ali

(b) z zastavo gotovinskega pologa v banki, in/ali

(c) z zastavo priznanih terjatev do javnega organa ali javnih sredstev, ki so zapadle in so plačljive in do katerih nima nobena druga terjatev prednosti, in/ali

(d) z zastavo vrednostnih papirjev, ki so unovčljivi v državi članici pod pogojem, da jih je ta država izdala ali jamči zanje, in/ali

(e) z zastavo obveznic, ki so jih izdala združenja za hipotekarna posojila in kotirajo na borzi vrednostnih papirjev ter se prodajajo na odprtem trgu, pod pogojem, da je njihova boniteta enaka državnim obveznicam.

3. Države članice lahko določijo dodatne pogoje za sprejem vrednostnih papirjev iz odstavka 2.

Člen 9

Pristojni organ lahko zavrne sprejem ali zahteva nadomestitev vsake varščine, če meni, da je neprimerna ali nezadovoljiva, ali če varščina ne daje kritja za dovolj dolgo obdobje.

Člen 10

1. (a) Sredstva, obremenjena s hipoteko skladno s členom 8(2)(a), ali vrednostni papirji ali obveznice, zastavljene v skladu s členom 8(2)(d) in (e), imajo med dano varščino prodajno vrednost v višini najmanj 115 % vrednosti zahtevane varščine.

(b) Prodajna vrednost vrednostnih papirjev ali obveznic se oceni na podlagi zadnje razpoložljive kotacije.

(c) Pristojni organ lahko sprejme varščino v oblikah, navedenih v členu 8(2)(a), (d) ali (e), samo če se stranka, ki jo daje, pisno zaveže, da ponudi dodatno varščino ali da nadomesti originalno varščino, če bi bila prodajna vrednost določenih sredstev, vrednostnih papirjev ali obveznic tri mesece pod 105 % vrednosti zahtevane varščine. Takšna pisna zaveza ni potrebna, če to predvideva nacionalna zakonodaja. Pristojni organ redno nadzira vrednost takšnih sredstev, vrednostnih papirjev ali obveznic.

2. (a) Prodajno vrednost varščine iz člena 8(2)(a), (d) in (e) oceni pristojni organ in pri tem upošteva stroške prodaje.

(b) Stranka, ki daje varščino, priskrbi na zahtevo pristojnega organa dokazilo o prodajni vrednosti.

Člen 11

1. Vsaka varščina se lahko nadomesti z drugo.

Vendar je potreben dogovor s pristojnim organom v naslednjih primerih:

(a) kadar je bila originalna varščina zasežena, vendar še ni bila unovčena, ali

(b) kadar je nadomestna varščina take vrste, kakor je navedena v členu 8(2).

2. Globalna varščina se lahko nadomesti z drugo globalno varščino pod pogojem, da nova globalna varščina krije vsaj tisti del originalne globalne varščine, ki je bila prenesena ob nadomestitvi zaradi izpolnitve ene ali več še neizpolnjenih obveznosti.

Člen 12

Varščina je izražena v valuti države članice, v kateri ima pristojni organ svoj sedež.

Člen 13

Pri nakazilu gotovine se varščina ne prizna do takrat, dokler pristojni organ ni prepričan, da lahko razpolaga z ustreznim zneskom.

Člen 14

1. Ček na znesek, katerega plačilo jamči finančna ustanova, ki jo je priznal pristojni organ države članice, se obravnava kot gotovinski polog. Pristojni organ lahko unovči takšen ček šele ob koncu roka njegove veljavnosti.

2. Ček, razen tistega iz odstavka 1, predstavlja varščino šele takrat, ko je pristojni organ prepričan, da lahko razpolaga z zneskom.

3. Vse stroške finančne ustanove nosi stranka, ki daje varščino.

Člen 15

Stranki, ki daje varščino v obliki gotovinskega pologa, se obresti ne plačajo.

Člen 16

1. Porok mora imeti stalno prebivališče ali podjetje v Skupnosti in skladno z določbami Pogodbe o svobodi opravljanja storitev ga mora odobriti pristojni organ države članice, v kateri se daje varščina. Porok je zavezan s pisnim jamstvom.

2. Pisno jamstvo določa najmanj:

(a) obveznost ali pri globalni varščini vrsto (vrste) obveznosti, za izpolnitev katere se jamči s plačilom denarnega zneska;

(b) najvišji znesek plačila, za katerega jamči porok;

(c) zavezo poroka, da bo solidarno s stranko, ki je odgovorna za izpolnitev obveznosti, plačal v 30 dneh po prejemu zahtevka za plačilo od pristojnega organa vsakršen znesek glede na jamstvo, ki je zapadlo, ko je varščina razglašena za zaseženo.

3. Pristojni organ lahko sprejme pisno telekomunikacijsko sporočilo poroka, ki predstavlja pisno jamstvo. Če pristojni organ sprejme to sporočilo, naredi vse potrebne korake, da preveri, ali je telekomunikacijsko sporočilo pristno.

4. Kadar je bilo že dano pisno globalno jamstvo, pristojni organ določi postopek, s katerim se celotno ali del skupnega jamstva dodeli določeni obveznosti.

Člen 17

Takoj ko se del globalne varščine dodeli določeni obveznosti, se zabeleži preostanek globalne varščine.

NASLOV IV

Predplačila

Člen 18

Določbe tega naslova:

— se uporabljajo v vseh primerih, za katere posebna uredba določa, da je dovoljeno plačilo zneska, preden je izpolnjena obveznost,

— se uporabljajo za predplačila v skladu z Uredbo (EGS) št. 565/80 [1].

Člen 19

1. Varščina se sprosti, ko:

(a) je bila ugotovljena dokončna pravica do zneska, odobrenega kot predplačilo, ali

(b) sta bila izplačana odobreni znesek in kakršen koli dodatek, predviden v posebni uredbi.

2. Ko poteče končni rok za dokazilo o dokončni upravičenosti do danega zneska brez predloženih dokazov o upravičenosti, se pristojni organ nemudoma ravna po postopku iz člena 29.

Kadar zakonodaja Skupnosti tako določa, se lahko dokazilo predloži tudi po tem datumu za delno vračilo varščine.

3. Če določbe o višji sili v zakonodaji Skupnosti dovoljujejo odplačilo samega predplačila, se uporabljajo naslednji pogoji:

(a) okoliščine, ki se uveljavljajo kot višja sila, je treba sporočiti pristojnemu organu najpozneje v 30 dneh po datumu, ko je zadevna stranka sprejela informacijo o tem, da so nastale okoliščine, ki nakazujejo možni primer višje sile, in

(b) zadevna stranka vrne predplačilo ali njegov ustrezni del v 30 dneh po datumu, ko je pristojni organ izdal zahtevek za vračilo.

Če se pogoji, določeni v (a) in (b) ne upoštevajo, so pogoji vračila enaki, kakor da ni okoliščin višje sile.

[1] UL L 62, 7.3.1980, str. 5.

NASLOV V

Sprostitev in zaseg varščin, razen tistih iz naslova IV

Člen 20

1. Obveznost lahko vključuje primarne, sekundarne in podrejene zahteve.

2. Primarna zahteva je zahteva, ključna za uredbo, ki nalaga, da se izvede ali opusti izvedba nekega dejanja.

3. Sekundarna zahteva je zahteva, da se upošteva rok izpolnitve primarne zahteve.

4. Podrejena zahteva je kakršna koli druga zahteva, ki jo nalaga uredba.

5. Ta naslov se ne uporablja, kadar ustrezna uredba ni določila primarnih zahtev.

Člen 21

Ko je predložen dokaz, določen v posebni uredbi, da so bile izpolnjene vse primarne, sekundarne in podrejene zahteve, se varščina sprosti.

Člen 22

1. Varščina se zaseže v celoti za količino, za katero primarna zahteva ni bila izpolnjena.

2. Primarna zahteva velja kot neizpolnjena, če potrebni dokaz ni predložen v roku, določenem za predložitev dokaza, razen pri višji sili.

Nemudoma se upošteva postopek iz člena 29 o izterjavi zapadlega zneska.

3. Kadar se dokaz, da so bile izpolnjene vse primarne zahteve, predloži v 18 mesecih po končnem roku iz prvega pododstavka odstavka 2, se vrne 85 % zaseženega zneska.

Kadar se dokaz, da so bile izpolnjene vse primarne zahteve, predloži v 18 mesecih po tem končnem roku, v okoliščinah, v katerih določena sekundarna zahteva ni bila izpolnjena, je vrnjeni znesek enak tistemu znesku, ki bi ga bilo treba vrniti skladno s členom 23(2), zmanjšanemu za 15 % določenega dela zavarovanega zneska.

4. Vračila ni, kadar se dokazi, da so bile spoštovane vse primarne zahteve, predložijo po preteku 18-mesečnega obdobja iz odstavka 3.

Člen 23

1. Če se dokazi, določeni v posebni uredbi, predložijo v določenem roku in so bile vse primarne zahteve izpolnjene, vendar pa kakšna sekundarna zahteva ni bila izpolnjena, se delno sprosti varščina, preostali zavarovani znesek pa se zaseže. Upošteva se postopek iz člena 29 o izterjavi zapadlega zneska.

2. Delež sproščene varščine je: varščina, ki krije ustrezni del zavarovanega zneska, zmanjšana za

(a) 15 %, in

(b) — 10 % zneska, ki preostane po odbitku 15 % za vsak dan, ko:

  — je bilo prekoračeno maksimalno obdobje 40 dni ali manj,

  — ni bilo upoštevano minimalno obdobje 40 dni ali manj;

— 5 % zneska, ki preostane po odbitku 15 % za vsak dan, ko:

  — je bilo prekoračeno maksimalno obdobje med 41 in 80 dnevi,

  — ni bilo upoštevano minimalno obdobje med 41 in 80 dnevi;

— 2 % zneska, ki preostane po odbitku 15 % za vsak dan, ko:

  — je bilo prekoračeno maksimalno obdobje 81 dni ali več,

  — ni bilo upoštevano minimalno obdobje 81 dni ali več.

3. Ta člen se ne uporablja v obdobjih, ko so vloženi zahtevki ali se uporabljajo uvozna in izvozna dovoljenja ter potrdila o vnaprejšnji določitvi, ali v obdobjih, ki veljajo za določanje uvoznih in izvoznih prelevmanov in izvoznih nadomestil po javnem razpisu.

Člen 24

1. Kršitev ene ali več podrejenih zahtev vodi k zasegu 15 % ustreznega dela zavarovanega zneska.

2. Postopek iz člena 29 o vnovčitvi zapadlega zneska se začne uporabljati nemudoma.

3. Ta člen se ne uporablja v okoliščinah, v katerih se uporablja člen 22(3).

Člen 25

Kadar je predložen dokaz, da so bile spoštovane vse primarne zahteve, vendar ni bila izpolnjena niti sekundarna niti podrejena zahteva, se uporabita člena 23 in 24, celotni zaseženi znesek pa je enak znesku, zaseženemu skladno s členom 23, in znesku, enakemu 15 % od zneska, ki bi bil sproščen, če bi bile izpolnjene vse podrejene zahteve.

Člen 26

Celotni zaseženi znesek ne sme presegati 100 % ustreznega dela zavarovanega zneska.

Člen 27

1. Varščina se na zahtevo delno sprosti, če je bil predložen ustrezen dokaz v zvezi z deležem količine proizvoda, pod pogojem, da ta delež ni manjši od najmanjše količine, določene v uredbi, s katero se zahteva varščina.

Kadar določeni predpisi Skupnosti ne navajajo najmanjše količine, lahko pristojni organ sam omeji število delnih sprostitev katere koli varščine in določi najmanjši znesek za vsako takšno sprostitev.

2. Pred sprostitvijo celotne ali dela varščine lahko pristojni organ zahteva, da se predloži pisna zahteva za sprostitev.

3. Če varščina v skladu s členom 10(1) krije več kakor 100 % zahtevanega zavarovanega zneska, se tisti del varščine, ki presega 100 %, sprosti, ko je preostali del zavarovanega zneska dokončno sproščen ali zasežen.

Člen 28

1. Kadar ni določen rok za predložitev dokazov, potrebnih za sprostitev zavarovanega zneska, je ta rok:

(a) 12 mesecev od roka, določenega za spoštovanje vseh primarnih zahtev, ali

(b) kadar takšen rok ni določen, 12 mesecev od dneva, do katerega so bile izpolnjene vse primarne zahteve.

2. Obdobje iz odstavka 1 ne sme presegati treh let od takrat, ko je bila varščina prenesena na določeno obveznost, razen pri višji sili.

NASLOV VI

Splošne določbe

Člen 29

Kadar pristojni organ izve, da obstajajo okoliščine, ki vodijo do celotnega ali delnega zasega varščine, nemudoma zahteva od zadevne stranke plačilo zapadlega zneska in ji odobri največ 30 dni od dneva izdaje zahtevka za plačilo.

Kadar plačilo ni bilo izvedeno ob koncu tega obdobja, pristojni organ:

(a) nemudoma obračuna varščino tiste vrste, ki je določena v členu 8(1)(a), v dobro ustreznega računa;

(b) nemudoma zahteva od poroka iz člena 8(1)(b), da plača, in mu odobri 30 dni od dneva izdaje zahtevka za plačilo;

(c) nemudoma ukrene vse, da

(i) zamenja vrednostne papirje iz člena 8(2)(a), (c), (d) in (e) v znesek, ki zadostuje za plačilo zapadlega zneska,

(ii) obračuna zastavljene gotovinske pologe v dobro lastnega računa.

Pristojni organ lahko nemudoma obračuna katero koli varščino tiste vrste, ki je določena v členu 8(1)(a), v dobro ustreznega računa brez vnaprejšnje zahteve zadevne osebe, da izvede plačilo.

Člen 30

Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 38 Uredbe št. 136/66/EGS in v ustreznih členih drugih uredb o skupnih ureditvah trga predvidi odstopanje od zgornjih določb.

NASLOV VII

Sporočanje

Člen 31

1. Države članice pošljejo Komisiji do 31. julija za predhodno leto celotno število in znesek zaseženih varščin ne glede na to, katera stopnja v postopku je bila dosežena glede na člen 29, pri čemer se v obeh primerih razlikuje med tistimi, ki se dodelijo državi članici, in tistimi, ki se dodelijo Komisiji.

2. Informacije iz odstavka 1 se določijo za vsak predpis Skupnosti, v katerem se zahteva polog varščine.

3. Informacije se ne določijo za varščino, katere vrednost je 1 000 ekujev ali manj.

4. Informacije vključujejo zneske, ki jih je zainteresirana stranka plačala neposredno, in zneske, ki so bili izterjani z vnovčitvijo varščine.

5. Komisija izroči državi članici povzetek informacij iz tega člena.

Člen 32

1. Države članice uradno obvestijo Komisijo o vrsti pooblaščene ustanove, da deluje kot porok, in o zahtevah, ki so določene. Uradno se obvešča tudi o spremembah glede vrste pooblaščene ustanove in glede zahtev, ki so bile določene. Komisija o tem obvesti druge države članice.

2. Države članice, katerih pristojni organi uporabljajo člen 8(2), sporočijo Komisiji vrste varščin, sprejete skladno s temi določbami in zahtevami, ki so določene.

Člen 33

Ta uredba začne veljati 1. marca 1986.

Uporablja se za varščine, dane od tega datuma, in za globalne varščine, ki se uporabljajo od tega datuma, da se zagotovi izpolnitev ene ali več posameznih obveznosti.

Na zahtevo stranke se uporablja tudi za varščine, dane pred tem datumom, ki niso bile sproščene ali zasežene.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. julija 1985

Za Komisijo

Frans ANDRIESSEN

Podpredsednik